

REGLUGERÐ

um gildistöku tilskipunar framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja, svo og gagnsæi í fjármálum tiltekinna fyrirtækja.

1. gr.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar nr. 2006/111/EB, frá 16. nóvember 2006, um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja, svo og gagnsæi í fjármálum tiltekinna fyrirtækja, eins og hún var tekin upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/2007, sem birt var 9. ágúst 2007 í EES-viðbæti Stjórnartíðinda ESB nr. 38/2007, skal öðlast gildi hér á landi.

Tilskipunin, eins og hún hefur verið aðlöguð að EES-samningnum, er birt sem viðauki við reglugerð þessa.

2. gr.

Reglugerð þessi sem sett er með heimild í 32. gr. samkeppnislaga nr. 44/2005 og 51. gr. laga nr. 88/1997, um fjárreiður ríkisins, með síðari breytingum, tekur þegar gildi og kemur í stað reglugerðar nr. 214/2006, um aðskilið bókhald hjá fyrirtækjum sem veitt eru sérstök réttindi eða einkaréttur, eða falið er að veita þjónustu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, skv. 59. gr. laga nr. 2/1993, um Evrópska efnahagssvæðið, og stunda einnig aðra starfsemi.

Fjármálaráðuneytinu, 18. apríl 2008.

F. h. r.

Baldur Guðlaugsson.

Ingví Már Pálsson.

VIÐAUKI

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2006/111/EB

frá 16. nóvember 2006

um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja, svo og gagnsæi í fjármálum tiltekinna fyrirtækja

(Texti sem varðar EES)

Kerfisbundin útgáfa

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 3. mgr. 86. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/723/EBE frá 25. júní 1980 um gagnsæi fjármálatengsla milli aðildarríkjanna og opinberra fyrirtækja svo og gagnsæi í fjármálum tiltekinna fyrirtækja ⁽¹⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽²⁾. Til glöggvunar og hagræðingar skal kerfisbinda tilskipunina.
- 2) Opinber fyrirtæki gegna mikilvægu hlutverki í þjóðarbúskap aðildarríkjanna.
- 3) Aðildarríkin veita tilteknum fyrirtækjum stundum sérstakan rétt eða einkarétt, eða inna af hendi greiðslur eða annars konar bætur til einstakra fyrirtækja sem falið hefur verið að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu. Þessi fyrirtæki eiga einnig oft í samkeppni við önnur fyrirtæki.
- 4) Í 295. gr. sáttmálans er kveðið á um að sáttmálinn skuli á engan hátt hafa áhrif á ákvæði um tilhögun eignarréttar í aðildarríkjunum. Ekki skal beita samkeppnisreglunum þannig að opinberum og einkareknum fyrirtækjum sé mismunað með óréttmætum hætti. Tilskipun þessi skal gilda bæði um opinber fyrirtæki og einkafyrirtæki.
- 5) Samkvæmt sáttmálanum ber framkvæmdastjórninni að tryggja að aðildarríkin veiti ekki fyrirtækjum, hvorki í eigu hins opinbera né einkaeigu, aðstoð sem samrýmist ekki hinum sameiginlega markaði.
- 6) Fjármálatengsl milli opinberra yfirvalda og opinberra fyrirtækja eru hins vegar svo samtvinnuð að þau geta torveldað að slíkri skyldu sé fullnægt.
- 7) Sanngjörn og haldgóð framkvæmd á reglum sáttmálans um aðstoð til fyrirtækja í eigu hins opinbera og í einkaeign kemur því aðeins að notum að veittar séu skýrar upplýsingar um fjármálatengsl.
- 8) Skýrar upplýsingar um opinber fyrirtæki gerir mögulegt að greina ótvírætt á milli hlutverks ríkisins sem opinbers yfirvalds og sem eiganda.
- 9) Skv. 1. mgr. 86. gr. sáttmálans eru lagðar skuldbindingar á aðildarríkin þegar opinber fyrirtæki og fyrirtæki, sem aðildarríkin hafa veitt sérstakan rétt eða einkarétt, eiga í hlut. Ákvæði 2. mgr. 86. gr. sáttmálans gilda um fyrirtæki sem falið hefur verið að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu. Samkvæmt 3. mgr. 86. gr. sáttmálans er framkvæmdastjórninni falið að sjá um að ákvæðum þeirrar greinar verði beitt og þar eru tilgreindar nauðsynlegar leiðir henni færar í þeim efnunum. Til að tryggja að ákvæðum 86. gr. sáttmálans verði beitt þarf framkvæmdastjórnin að hafa nægilegar upplýsingar. Í því felst að skilgreina hvernig tryggja má slíkt gagnsæi.
- 10) Skilgreina skal nákvæmlega hvernig skilja beri hugtökin „opinber yfirvöld“ og „opinber fyrirtæki“.
- 11) Í aðildarríkjunum er svæðisbundið stjórnskipulag mismunandi. Tilskipun þessi skal taka til opinberra yfirvalda á öllum stjórnstígum í hverju aðildarríki.
- 12) Opinber yfirvöld geta ekki einungis haft yfirráð í opinberum fyrirtækjum þegar þau eiga fyrirtækin eða meirihluta hlutafjár heldur einnig í krafti ítaka sinna innan framkvæmdastjórna og eftirlitsstjórna, annaðhvort samkvæmt reglum viðkomandi fyrirtækis eða vegna skiptingar hlutabréfa.
- 13) Opinber fyrirtæki fá opinber framlög, annaðhvort beint eða óbeint. Tryggja ber gagnsæi án tillits til hvernig þetta opinbera framlag er veitt. Það kann enn fremur að vera nauðsynlegt að tryggja að fullnægjandi upplýsingar liggi fyrir um ástæður fyrir veitingu slíkra opinberra framlaga og til hvers þau eru raunverulega nýtt.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 195, 29.7.1980, bls. 35. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2005/81/EB (Stjtið. ESB L 312, 29.11.2005, bls. 47).

⁽²⁾ Sjá A-hluta 1. viðauka.

- 14) Hinar flóknu aðstæður, sem tengjast ýmsum gerðum opinberra fyrirtækja og einkafyrirtækja, sem hefur fengið sérstakan rétt eða einkarétt eða er falið að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, ásamt því að eitt fyrirtæki getur rekið starfsemi á mjög fjölbreytilegum sviðum, svo og sú staðreynd að aðildarríkin hafa aukið frelsi í samkeppni í mismunandi miklum mæli, geta torvelað beitingu samkeppnisreglnanna, einkum 86. gr. sáttmálans. Því er nauðsynlegt að bæði aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafi yfir að ráða ítarlegum gögnum um innri fjármagnsskipan og stjórnskipulag slíkra fyrirtækja, einkum aðskilið og áreiðanlegt bókhald um mismunandi starfsemi sem sama fyrirtæki stundar.
- 15) Í bókhaldinu skal koma fram aðgreining mismunandi starfsemi, kostnaður og tekjur sem tengjast hverri starfsemi um sig og aðferðir við skiptingu kostnaðar og ráðstöfun tekna. Bókhald ætti að vera aðskilið annars vegar fyrir vörur og þjónustu, sem aðildarríkið hefur veitt sérstakan rétt eða einkarétt á eða falið fyrirtækinu að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu og hins vegar fyrir allar aðrar vörur eða þjónustu fyrirtækisins. Sú skylda að færa aðskilið bókhald skal ekki gilda um fyrirtæki sem takmarka starfsemi sína við að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu en stunda ekki aðra starfsemi utan ramma þeirrar þjónustu. Ekki er þörf á að fara fram á að aðskilið bókhald sé fært innan þjónustusviðs sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu eða innan sviðs sérstaks réttar eða einkaréttar, svo fremi að það sé ekki nauðsynlegt vegna skiptingar kostnaðar og ráðstöfunar tekna milli þessara þjónustu og vara og þeirra sem ekki heyra undir almenna, efnahagslega hagsmuni eða sérstakur réttur eða einkaréttur gilda ekki um.
- 16) Árangursríkasta leiðin til að tryggja sanngjarna og árangursríka beitingu samkeppnisreglnanna gagnvart slíkum fyrirtækjum er að fara fram á að aðildarríkin tryggi að viðkomandi fyrirtæki færi aðskilið bókhald. Árið 1996 samþykkti framkvæmdastjórnin orðsendingu um þjónustu í þágu almennings í Evrópu⁽¹⁾, sem aukið var við með annarri orðsendingu 2001⁽²⁾, þar sem mikilvægi slíkrar þjónustu var áreittað. Nauðsynlegt er að taka tillit til mikilvægis þeirra sviða atvinnulífsins sem um ræðir, og sem þjónusta í þágu almennings kann að falla undir, sterkar markaðsstöðu sem viðkomandi fyrirtæki kunna að hafa og erfiðrar samkeppnisstöðu í greinum sem verið er að gefa frjálshar. Í samræmi við meðalhöfðsregluna er nauðsynlegt og viðeigandi, til að grunnamarkmið gagnsæis nái fram að ganga, að setja reglur um aðskilið bókhald. Þessi tilskipun gengur ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná fram settum markmiðum, í samræmi við ákvæði þriðju málsgreinar 5. gr. sáttmálans.
- 17) Samkvæmt ákvæðum Bandalagsins um tiltekin svið atvinnulífsins, skulu aðildarríkin og tiltekin fyrirtæki færa aðskilið bókhald. Nauðsynlegt er að tryggja jafna meðferð varðandi atvinnustarfsemi í gjörvöllu Bandalaginu og rýmka kröfuna um færslu aðskilins bókhalds þannig að hún gildi við allar sambærilegar aðstæður. Tilskipun þessi skal ekki breyta sérteknum reglum sem komið hefur verið á með öðrum ákvæðum Bandalagsins í sama tilgangi og skal ekki gilda um starfsemi fyrirtækja sem falla undir þau ákvæði.
- 18) Rétt er að undanskilja tiltekin fyrirtæki ákvæðum þessarar tilskipunar vegna umfangs veltu þeirra. Þetta á við um opinber fyrirtæki með það umfangslitla starfsemi að hún réttlætir ekki stjórnsýsluálagið við að tryggja gagnsæi. Með tilliti til takmarkaðra möguleika á áhrifum á viðskipti milli aðildarríkjanna er ekki nauðsynlegt, að svo stöddu, að krefjast þess að aðskilið bókhald sé fært í tengslum við veitingu tiltekinna tegunda þjónustu.
- 19) Þessi tilskipun er með fyrirvara um önnur ákvæði sáttmálans, einkum 2. mgr. 86. gr., 88. gr. og 296. gr. og um allar aðrar reglur um tilhögun upplýsingamiðlunar frá aðildarríkjum til framkvæmdastjórnarinnar.
- 20) Ekki virðist nauðsynlegt að fyrirtæki, sem í kjölfar opinna gagnsærra málsmeðferðar án mismununar hafa fengið bætur vegna veittrar þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, færi aðskilið bókhald.
- 21) Þegar fyrirtækin sem um er að ræða eru í samkeppni við önnur fyrirtæki skal tryggja að allar upplýsingar sem aflað er falli undir þagnarskyldu.
- 22) Skýrslukerfi sem byggist á því að kanna eftir á fjárstreymi milli opinberra yfirvalda og opinberra framleiðslufyrirtækja mun gera framkvæmdastjórninni kleift að gegna skyldum sínum. Þetta eftirlitakerfi verður að ná til tiltekinna fjárhagslegra upplýsinga.
- 23) Til þess að draga úr álagi í stjórnsýslu aðildarríkjanna skal í skýrslukerfinu bæði nota opinber gögn og upplýsingar sem meirihluti hluthafa hefur aðgang að. Heimilt er að leggja fram samstæðuskýrslur. Öleyfileg aðstoð við stór framleiðslufyrirtæki raskar mest samkeppni á sameiginlega markaðnum. Því má sem stendur einskorða skýrslukerfið við fyrirtæki með ársveltu yfir 250 milljónum evra.

(1) Stjtið. EB C 17, 19.1.2001, bls. 4.

24) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti þeirra til að lögleiða tilskipanirnar, sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka.

ii. ráða yfir meirihluta atkvæða sem fylgja hlutabréfum sem fyrirtækin gefa út, eða

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

iii. hafa rétt til að skipa meira en helming fulltrúa í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn fyrirtækisins.

1. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja gagnsæi fjármálatengsla milli opinberra yfirvalda og opinberra fyrirtækja, eins og kveðið er á um í þessari tilskipun, svo að eftirfarandi komi skýrt fram:

- a) opinber framlög sem opinber yfirvöld veita hlutaðeigandi opinberum fyrirtækjum beint til ráðstöfunar,
- b) opinber framlög sem opinber yfirvöld veita fyrir milligöngu opinberra fyrirtækja eða fjármálastofnana,
- c) hvernig þessi opinberu framlög eru raunverulega nýtt.

c) „opinber framleiðslufyrirtæki“: öll fyrirtæki sem stunda aðallega framleiðslu, þannig að hún nemi a.m.k. 50% af heildarársveltu. Þetta eru fyrirtæki sem starfa á sviðum er flokkast undir þátt D – Iðnaður, (undirflokkar DA – DN) í NACE- flokkunarkerfinu (1. endursk.)⁽¹⁾,

d) „fyrirtæki sem skylt er að færa aðskilið bókhald“: öll fyrirtæki, sem aðildarríki veitir sérstakan rétt eða einkarétt skv. 1. mgr. 86. gr. sáttmálans eða sem falið er að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, skv. 2. mgr. 86. gr. sáttmálans og sem njóta einhvers konar ríkisaðstoðar í tengslum við slíka þjónustu, og stundar einnig aðra starfsemi,

2. Með fyrirvara um önnur sérstæk ákvæði Bandalagsins skulu aðildarríkin tryggja að fjármagnsskipan og stjórnskipulag allra fyrirtækja, sem skylt er að færa aðskilið bókhald, komi rétt fram í aðskildu bókhaldi og eftirfarandi komi skýrt fram:

d) „fyrirtæki sem skylt er að færa aðskilið bókhald“: öll fyrirtæki, sem aðildarríki veitir sérstakan rétt eða einkarétt skv. 1. mgr. 86. gr. sáttmálans eða sem falið er að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, skv. 2. mgr. 86. gr. sáttmálans og sem njóta einhvers konar ríkisaðstoðar í tengslum við slíka þjónustu, og stundar einnig aðra starfsemi,

- a) kostnaður og tekjur sem tengjast mismunandi starfsemi,
- b) ítarleg lýsing á aðferðum við skiptingu kostnaðar og ráðstöfun tekna til mismunandi starfsemi.

e) „mismunandi starfsemi“: annars vegar allar vörur eða þjónusta sem fyrirtæki fá sérstakan rétt eða einkarétt á eða öll þjónusta sem fyrirtæki er falin og hefur almenna, efnahagslega þýðingu og hins vegar öll önnur vara eða þjónusta fyrirtækisins,

2. gr.

f) „einkaréttur“: réttur sem aðildarríki veitir einu fyrirtæki með laga- eða stjórnsýslugjöfningi og áskilur því rétt til að veita tiltekna þjónustu eða stunda ákveðna starfsemi á tilteknu landsvæði,

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

g) „sérstakur réttur“: réttur sem aðildarríki veitir takmörkuðum fjölda fyrirtækja með laga- eða stjórnsýslugjöfningi, sem, á tilteknu landsvæði,

a) „opinber yfirvöld“: öll opinber yfirvöld, þ.m.t. ríkis, svæðis- og staðaryfirvöld og öll önnur svæðisbundin yfirvöld,

i. takmarkar við tvö eða fleiri þann fjölda fyrirtækja sem fær heimild til að veita þjónustu eða sinna starfsemi sem ekki er í samræmi við hlutlægar viðmiðanir, hlutfalls- og jafnræðisreglur, eða

b) „opinber fyrirtæki“: öll fyrirtæki sem opinber yfirvöld hafa bein eða óbein yfirráð yfir í krafti eignaraðildar, hlutafjäreignar eða stjórnunarreglna. Opinber yfirvöld teljast hafa yfirráð í fyrirtækjum þegar þau, beint eða óbeint:

ii. tilnefnir, á annan hátt en í samræmi við téðar viðmiðanir og reglur, nokkur fyrirtæki sem eiga í samkeppni og veitir þeim heimild til að veita tiltekna þjónustu eða sinna starfsemi, eða

- i. eiga meirihluta skráðs hlutafjár fyrirtækisins, eða

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 83, 3.4.1993, bls. 1.

- iii. veitir einhverju fyrirtæki eða fyrirtækjum, á annan hátt en í samræmi við téðar viðmiðanir, einhvern lagalegan eða réttarfarslegan ávinning sem hefur veruleg áhrif á getu annars fyrirtækis til að veita sömu þjónustu eða sinna sömu starfsemi á sama landsvæði við samsvarandi aðstæður.

3. gr.

Gagnsæi það sem um getur í 1. mgr. 1. gr., gildir einkum um eftirfarandi svið fjármálatengsla milli opinberra yfirvalda og opinberra fyrirtækja:

- a) jöfnun á rekstrartapi,
- b) tilfærsla fjármagns,
- c) óendurkræfir styrkir eða lán á vildarkjörum,
- d) veiting fjárstuðnings sem felst í eftirgjöf á hagnaði eða niðurfellingu skulda,
- e) eftirgjöf á eðlilegum arði af opinberum fjármunum,
- f) bætur vegna fjárhagslegra byrða sem opinber yfirvöld hafa lagt á fyrirtæki.

4. gr.

1. Til að tryggja gagnsæið, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að fyrirtæki, sem skylt er að færa aðskilið bókhald, uppfylli eftirfarandi:

- a) að innra bókhald, sem svarar til mismunandi starfsemi, sé aðskilið,
- b) að öllum kostnaði og tekjum sé rétt skipt eða ráðstafað á grundvelli rökstuddra rekstrarbókhaldsreglna sem beitt er samfellt,
- c) að ekki fari á milli mála eftir hvaða rekstrarbókhaldsreglum aðskilið bókhald er fært.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einungis um starfsemi sem ekki heyrir undir sértæk ákvæði Bandalagsins og hafa ekki áhrif á neinar skyldur aðildarríkjanna eða fyrirtækja sem mælt er fyrir um í sáttmálanum eða slíkum sértækum ákvæðum.

5. gr.

1. Að því er varðar gagnsæið, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., gildir tilskipun þessi ekki um fjármálatengsl milli opinberra yfirvalda og:

- a) opinberra fyrirtækja ef ólíklegt má telja að þjónusta þeirra hafi teljandi áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna,
- b) seðlabanka,
- c) opinberra lánastofnana, að því er varðar opinber framlög sem opinber yfirvöld leggja inn hjá þeim með venjulegum viðskiptaskilmálum,
- d) opinberra fyrirtækja ef árleg hrein heildarvelta hefur ekki numið samtals 40 milljónum evra á tveimur undangengnum fjárhagsárum áður en opinberu framlögin, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., stóðu til boða eða voru nýtt. Þó skulu samsvarandi viðmiðunarmörk fyrir opinberar lánastofnanir vera niðurstöðutala efnahagsreiknings sem nemur 800 milljónum evra.

2. Að því er varðar gagnsæið, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., gildir tilskipun þessi ekki um:

- a) fyrirtæki, ef ólíklegt má telja að þjónusta þeirra hafi teljandi áhrif á viðskipti milli aðildarríkjanna,
- b) fyrirtæki, ef árleg hrein heildarvelta hefur ekki numið samtals 40 milljónum evra á tveimur undangengnum fjárhagsárum fyrir það ár þegar aðildarríki veitir því sérstakan rétt eða einkarétt, skv 1. mgr. 86. gr. sáttmálans, eða þegar því er falið að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, skv 2. mgr. 86. gr. sáttmálans. Þó skulu samsvarandi viðmiðunarmörk fyrir opinberar lánastofnanir vera niðurstöðutala efnahagsreiknings sem nemur 800 milljónum evra,
- c) fyrirtæki, sem falið hefur verið að veita þjónustu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, skv. 2. mgr. 86. gr. sáttmálans ef hvers konar bætur sem þau njóta voru veittar í ákveðinn tíma í kjölfar opinnar, gagnsærrar málsmeðferðar, án mismununar.

6. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að upplýsingarnar um fjármálatengslin, sem um getur í 1. mgr. 1. gr. séu framkvæmdastjórninni tiltækar í fimm ár frá lokum þess fjárhagsárs sem hin opinberu framlög stóðu hlutaðeigandi fyrirtæki til boða. Sé fæð nýtt á einhverju síðara fjárhagsári gildir fresturinn í fimm ár frá lokum þess árs.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að upplýsingarnar um fjármagnsskipan og stjórnskipulag fyrirtækja, sem um getur í 2. mgr. 1. gr., séu framkvæmdastjórninni tiltækar í fimm ár frá lokum þess fjárhagsárs sem upplýsingarnar eiga við um.

3. Telji framkvæmdastjórnin það nauðsynlegt ber aðildarríkjunum að láta henni í té upplýsingarnar sem um getur í 1. og 2. mgr. ásamt öllum mikilvægum bakgrunnsupplýsingum, m.a. um markmiðin sem að er stefnt.

7. gr.

Framkvæmdastjórninni er óheimilt að láta öðrum í té upplýsingar sem hún öðlast með því að beita ákvæðum 3. mgr. 6. gr. og eru þess eðlis að þær falli undir þagnarskyldu. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir birtingu almennra upplýsinga eða yfirlita sem fela ekki í sér vitneskju um einstök opinber fyrirtæki sem tilskipun þessi gildir um.

8. gr.

1. Aðildarríki með opinber framleiðslufyrirtæki skulu senda fjármálaupplýsingarnar skv. 2. og 3. mgr. til framkvæmdastjórnarinnar árlega innan þeirra marka sem segir í 5. mgr.

2. Tilskildar fjármálaupplýsingar sem skal veita fyrir sérhvert opinbert framleiðslufyrirtæki í samræmi við 4. mgr. eru ársskýrsla og ársreikningar í samræmi við skilgreininguna í tilskipun ráðsins 78/660/EBE ⁽¹⁾. Ársreikningarnir og ársskýrslan fela í sér efnahagsreikning og rekstrarreikning, útskýringar, reikningsskilaaðferðir, yfirlýsingar frá stjórnendum, skýrslur um einstakar deildir og starfsemi. Þá skal afhenda efni um hluthafafundi og aðrar tengdar upplýsingar. Skýrslurnar sem er krafist skulu afhentar sérstaklega fyrir hvert einstakt opinbert fyrirtæki og einnig fyrir eignarhalds- eða undireignarhaldsfélag sem er samsteypa nokkurra opinberra fyrirtækja, að svo miklu leyti sem samsteypa sala eignarhalds- eða undireignarhaldsfélagsins felur það í sér að það flokkist undir framleiðslufyrirtæki.

3. Veita skal upplýsingar um eftirfarandi, nema það komi fram í ársskýrslu og ársreikningum einstakra opinberra fyrirtækja, til viðbótar upplýsingunum sem um getur í 2. mgr.:

a) útvegum hlutafjár eða fjárigildis sem er hliðstætt eigin fé, með upplýsingum um skilmála fyrir útvegum þess (þ.e. almennir, forgangs-, vijkandi eða innleysanlegir hlutir og vextir, tengd arð- eða umreikningsréttindi),

b) styrki sem á ekki að greiða til baka eða aðeins við sérstakar kringumstæður,

c) lán til fyrirtækis, þ.m.t. yfirdráttur og fyrirframgreiðsla á fjárveitingu, með upplýsingum um vexti, skilmála og hugsanlegar tryggingar handa lánveitanda af hálfu fyrirtækisins sem fær lánið,

d) ábyrgðir sem opinber yfirvöld veita fyrirtækinu varðandi lánsfjármögnun (með upplýsingum um skilmála og hugsanleg gjöld sem fyrirtækið skal greiða fyrir þessar ábyrgðir),

e) arðgreiðslur og hagnað sem er haldið eftir,

f) önnur form ríkisafskipta, einkum eftirgjöf á fjárhæðum sem opinbert fyrirtæki skuldar ríkinu, þar á meðal endurgreiðslu lána, styrkjum, fyrirtækjasköttum og launatengdum gjöldum eða svipuðum sköttum og gjöldum.

Með hlutafénu í a-lið skal telja hlutafé til fyrirtækis sem kemur beint frá ríkinu og hlutafé frá opinberu eignarhaldsfélagi eða öðrum opinberum fyrirtækjum, þ.m.t. fjármála- stofnanir, hvort heldur er innan eða utan sama hóps. Tengsl fjárveitanda og viðtakanda skulu ávallt tilgreind.

4. Upplýsingarnar sem er krafist í 2. og 3. mgr. skal veita fyrir öll opinber fyrirtæki með ársveltu yfir 250 milljónum evra næstliðið fjárhagsár.

Upplýsingarnar, sem er krafist hér að framan skal veita sérstaklega fyrir hvert opinbert fyrirtæki, þ.m.t. þau sem eru staðsett í öðrum aðildarríkjum, og þar skal að finna, eftir því sem við á, upplýsingar um öll innri viðskipti, viðskipti milli opinberra fyrirtækja og viðskipti beint milli opinberra fyrirtækja og ríkisins.

Sum opinber fyrirtæki deila starfsemi sinni á nokkur lagalega sjálfstæð fyrirtæki. Framkvæmdastjórnin mun taka gilda samstæðuskýrslu fyrir slík fyrirtæki. Samstæðan skal endurspegla efnahagslegan raunveruleika hóps fyrirtækja sem starfa á sömu eða náskyldum sviðum. Samstæðuskýrslur frá ólíkum, einungis fjárhagslegum, eignarhaldsfélögum verða ekki taldar fullnægjandi.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11.

5. Tilskildar upplýsingar skv. 2. og 3. mgr. skulu veittar framkvæmdastjórninni árlega. Veita skal upplýsingarnar innan 15 virkra daga frá birtingu ársskýrslu hlutaðeigandi opinbers fyrirtækis. Í öllum tilvikum, og þó einkum varðandi fyrirtæki sem birta ekki ársskýrslu, skal veita tilskildar upplýsingar eigi síðar en níu mánuðum frá lokum fjárhagsárs fyrirtækisins.

6. Til að meta fjölda félaga sem þetta skýrslukerfi nær til skulu aðildarríkin afhenda framkvæmdastjórninni skrá yfir félög sem þessi grein nær til og ársveltu þeirra. Þessa skrá skal endurskoða fyrir 31. mars ár hvert.

7. Aðildarríkin munu leggja fyrir framkvæmdastjórnina allar upplýsingar sem hún telur þörf á til að meta nákvæmlega innsend gögn.

9. gr.

Framkvæmdastjórnin skal með jöfnu millibili tilkynna aðildarríkjunum um niðurstöður af framkvæmd þessarar tilskipunar.

10. gr.

Tilskipun 80/723/EBE, eins og henni var breytt með tilskipunum sem skráðar eru í A-hluta I. viðauka, samanber þó skyldur aðildarríkjanna varðandi fresti til að lögleiða tilskipanirnar sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka í aðildarríkjunum, falli úr gildi. Líta ber á tilvisanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvisanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

11. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 20. desember 2006.

12. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. nóvember 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neelie KROES

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

NIÐURFELLD TILSKIPUN MEÐ SÍÐARI BREYTINGUM

(sem um getur í 10. gr.)

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/723/EBE	(Stjtið. EB L 195, 29.7.1980, bls. 35)
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 85/413/EBE	(Stjtið. EB L 229, 28.8.1985, bls. 20)
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/84/EBE	(Stjtið. EB L 254, 12.10.1993, bls. 16)
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/52/EB	(Stjtið. EB L 193, 29.7.2000, bls. 75)
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/81/EB	(Stjtið. ESB L 312, 29.11.2005, bls. 47)

B-HLUTI

SKRÁ YFIR FRESTI TIL LÖGLEIÐINGAR Í AÐILDARRÍKJUNUM

(sem um getur í 10. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
80/723/EBE	31. desember 1981
85/413/EBE	1. janúar 1986
93/84/EBE	1. nóvember 1993
2000/52/EB	31. júlí 2001
2005/81/EB	19. desember 2006

II. VÍÐAUKI
SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 80/723/EBE	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr.
Inngangsorð 1. mgr. 2. gr.	Inngangsorð 2. gr.
a-liður 1. mgr. 2. gr.	a-liður 2. gr.
b-liður 1. mgr. 2. gr.	Fyrsta undirgrein b-liðar 2. gr.
c- f-liður 1. mgr. 2. gr.	c- f-liður 2. gr.
Inngangsorð g-liðar 1. mgr. 2. gr.	Inngangsorð g-liðar 2. gr.
Fyrsti undirliður g-liðar 1. mgr. 2. gr.	i. liður g-liðar 2. gr.
Annar undirliður g-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii. liður g-liðar 2. gr.
Þriðji undirliður g-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii. liður g-liðar 2. gr.
Inngangsorð 2. mgr. 2. gr.	Inngangsorð annarrar undirgreinar b-liðar 2. gr.
a-liður 2. mgr. 2. gr.	i. liður annarrar undirgreinar b-liðar 2. gr.
b-liður 2. mgr. 2. gr.	ii. liður annarrar undirgreinar b-liðar 2. gr.
c-liður 2. mgr. 2. gr.	iii. liður annarrar undirgreinar b-liðar 2. gr.
3. gr.	3. gr.
3. gr. a	4. gr.
4. gr.	5. gr.
5. gr.	6. gr.
1. mgr. 5. gr. a	1. mgr. 8. gr.
Inngangsorð fyrstu undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 8. gr.
i. liður fyrstu undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	Fyrsta undirgrein 2. mgr. 8. gr.
Inngangsorð annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	Inngangsorð fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
ii. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	a-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
iii. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	b-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
iv. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	c-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
v. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	d-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
vi. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	e-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
vii. liður annarrar undirgreinar 2. mgr. 5. gr. a	f-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 5. gr. a	Fyrsta undirgrein 4. mgr. 8. gr.
Fyrsti málsliður annarrar undirgreinar 3. mgr. 5. gr. a	Önnur undirgrein 4. mgr. 8. gr.
Annar málsliður annarrar undirgreinar 3. mgr. 5. gr. a	Fyrsti málsliður annarrar undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
Þriðji málsliður annarrar undirgreinar 3. mgr. 5. gr. a	Annar málsliður annarrar undirgreinar 3. mgr. 8. gr.
Síðasti málsliður annarrar undirgreinar 3. mgr. 5. gr. a	Önnur undirgrein 2. mgr. 8. gr.
Þriðja undirgrein 3. mgr. 5. gr. a	Þriðja undirgrein 4. mgr. 8. gr.
Fyrsta undirgrein 4. mgr. 5. gr. a	Fyrsta undirgrein 5. mgr. 8. gr.

Tilskipun 80/723/EBE	Þessi tilskipun
Önnur undirgrein 4. mgr. 5. gr. a	Önnur undirgrein 5. mgr. 8. gr.
Þriðja undirgrein 4. mgr. 5. gr. a	6. mgr. 8. gr.
5. mgr. 5. gr. a	—
6. mgr. 5. gr. a	7. mgr. 8. gr.
1. mgr. 6. gr.	Fyrsta málsgrein 7. gr.
2. mgr. 6. gr.	Önnur málsgrein 7. gr.
7. gr.	9. gr.
8. gr.	—
—	10. gr.
—	11. gr.
9. gr.	12. gr.
—	I. viðauki
—	II. viðauki

B-deild – Útgáfud.: 9. maí 2008